

LENTOLEHTINEN 2/97

LENTOLEHTINEN 2/97

Tässä numerossa:

- [Pääkirjoitus](#)
- [Rahastonhoitajan puheenvuoro](#)
- [PIKRES -konevarausjärjestelmä](#)
- [Kuukauden pikiläinen: Marja Savola](#)
- [Kebnen kakkosviikko](#)
- [Lentohinnasto tänään](#)
- [Messuille porkkanaa](#)
- [Incident raportti](#)
- [PIK-veteraanit koolla](#)
- [Kebnen ykkösviikko](#)
- [PIK-tutkain](#)
- [Viralliset PIK-henkilöt](#)

Kesän kynnyksellä

Kevät on jälleen kääntymässä kesäksi. Toivottavasti säät ovat suosiollisia vilkkaalle lentotoiminnalle.

Omia motiiveitaan ilmailuun on moni varmasti pohdiskellut. Niitä löytyy kaikesta yhtä paljon kuin on alan harrastajiakin. Joku kaipaa vastapainoa työlle ja opiskelulle, toista taas viehättää lentokoneiden parissa puuhailu ja konkreettinen tekeminen. Ilmailu tarjoaa uskomattoman paljon tavoitteita ja on sopivan haastavaa. Ilmailussa on mahdollisuus nauttia onnistumisen elämyksistä runsain mitoin. Lentämisen esteettinen puoli on oma luku sinänsä: maailma on kaunis linnun silmin katsottuna. Lentäminen taivaansinissä on mainio tapa rentoutua. Ammatillisessa mielessä ilmailu tarjoaa runsaasti mahdollisuuksia. Asioita voisi luetella paljonkin, mutta moni vain lentää miettimättä motiiveitaan sen kummemmin. Kun on kerran jäänyt ns. koukkuun, ei pääse enää irti.

PIK on suuri ja merkittävä kerho Suomessa. Kerhossamme tapahtuu paljon. Suuren kerhon vetäminen vaatii paljon innokkaita vetäjiä. On hyvä muistaa, että PIK on maamme korkeakoulujen ja yliopistojen alayhdistysten joukossa omaa luokkaansa. Aktiivipikiläiset voivatkin olla syystä ylpeitä panoksestaan. Koko kerho on kuitenkin samassa veneessä (tai sanotaanko koneessa), jolloin jokaisen panos on tärkeä.

Toivotan kaikille pikiläisille hienoja ja turvallisia hetkiä ilmailun parissa tulevana kesänä. Lentäkää paljon !!

Kimmo Rantanen

Messuporkkana

Kerhon taloudelle niin tärkeän messuaktiivisuuden parantamiseksi on talven mittaan pohdittu kaikenlaisia keinoja. Tämän mietinnön tuloksena johtis pulautti PIK-kansan tietoon seuraavan päätöksen:

Johtokunta on kokouksessaan 14/97 päättänyt seuraavanlaisesta säännöstä koskien varainhankintatyötä ja lentooikeutta.

SAADAKSEEN LENTO-OIKEUDEN PIK ry:n koneisiin ja oikeuden kuitata hinauslippuja on jäsenen täytettävä jokin allaolevista ehdoista. Ehdon on täytyttävä lento-oikeusvuotta edeltävän vuoden aikana eli vuoden 1998 lento-oikeus saadaan vuoden 1997 aikana tehtävillä kerhotöillä.

Ehdot ovat:

§1 Messutyötä 8 tuntia

§2 Muuta varainhankintaa 8 tuntia. Hinauslentäminen luetaan tähän joukkoon. Omatoimisen toiminnan dokumentoinnista sovitaan tapauskohtaisesti johtokunnan kanssa. Mainosten hankinnasta saa tunteja vanhan säännön mukanaan. (Eli uuden sopimuksen tapauksessa: $h = \text{summa}/200$ ja sopimusuusinnan kohdalla: $h = \text{summa}/400$)

§3 Työtunteja ko. vuodelta yli 200h.

§4 Työtuntisigma kokonaisuudessaan yli 1000h.

§5 Maksettava 300 markan 'lusmulisä' eli varainhankintamaksu.

Ehtojen täytyminen tarkastetaan vuoden lopussa työtuntien laskennan yhteydessä. Mikäli jäsen ei ole täyttänyt yhtäkään ehdoista, lisätään hänen lentotililleen ensimmäisen lennon tai hinauslippujen kuittauksen jälkeen §5 mainittu maksu. Säälittämissä tapauksissa voi johtokunnalta anoa helpotusta/vapautusta.

TÄSMENNETTÄKÖÖN, että varainhankintatyöllä tarkoitetaan tässä yhteydessä työtä, josta PIK ry saa tuloja tilille maksettavan rahan muodossa. Mikään jo muutenkin olemassaolevien kulujen pienentämiseen tähtäävä työ ei siis ole varainhankintatyötä.

Marko Koski

Kevätterveysiä rahastonhoitajalta

Polyteknikkojen ilmailukerhon rahavirasto on ollut viime vuosina kerhon kriittisimpiä toimielimiä. Tänäkin vuonna kerhon eri medioissa on käyty tiukkaa keskustelua raha-asioiden hoidosta. Mikko Rieppula kertoo kuulumisia rahakirstun päältä.

Pahin este kesän koittamiselle on poissa kun kerhokin sai vihdoin vahvistetun tilinpäätöksen ja budjetin. Tätä sopii iloita esim. lentämällä, mikä on pienillä työtunneilla lentäville hieman entistä halvempaa ja jopa tuntuvasti halvempaa jos on valmis sijoittamaan kymppitonnin lentotilille etukäteen. Tästä bonuksesta kuten myös monesta muusta käytännön raha-asiasta on kesämuistiossa tarkemmat selostukset, joihin on syytä tutustua varsinkin muuttuneiden kohtien osalta: muutoksia on niin ikään pursiköntän ja jäsenmaksun maksutavassa, lentolaskutuksessa, kilometrikorvauskäytännössä, varainhankintamaksun eli "messuporkkanan" muodossa yms.

Rahaviraston kuulumisia

Rahavirastoon valittiin vastikään kirjanpitäjä, joka rahastonhoitajan valvonnassa tekee tiliöinnit suhteellisen itsenäisesti. Tämä on siis hieman eri malli kuin mitä aiemmin on kokeiltu heikommalla menestyksellä ja nyt kirjanpitäjällä on käytettävissään kirjaussuunnitelma, jota täydennämme yhdessä. Kirjaussuunnitelman avulla homma pysyy jotenkuten näpeissä ja se luo edes jonkinlaista jatkuvuutta kirjauskäytäntöihin myös kirjanpitäjän vaihduttua. Tähän mennessä Juhasta on ollut erittäin suuri apu, mistä hyvästä hänelle on syytä tarjota kahvit kun seuraavan kerran tapaatte.

Vaikka tilintarkastajien huomio siitä että mitä useampi pää, sitä enemmän päiden väliin jää aina tiedonkulkua haittaavia ilmarakoja, on aivan totta, on silti täysin epärealistista ajatella että yksi henkilö pystyisi *menestyksekkäästi* hoitamaan edes kaksi nykyisestä kolmesta rahaviraston tehtävänimikkeestä. Jo nykyisellään rahastonhoitaja on liian suuri riski kerholle (tämä ei nyt ole itseironiaa vaan puhun ihan tosissaan näin yleisesti ottaen :-)) kun työtaakka on ollut alkuvuodesta lähellä sataa tuntia kuukaudessa. Ei siis ole ollenkaan ennen aikaista puhua ensi vuoden rahastonhoitajan etsiskelystä ja kouluttamisesta.

Unohtaa ei tietenkään sovi että laskuttajamme Pauli on myös tehnyt kovasti töitä laskutuksen kanssa: aluksi eritoten järjestelmäkehityksen parissa mutta jahka ensi laskutuskauden yksituntinen työtuntiportaikko, laskujen lähettäminen sähköpostilla (ks. kesämuistio) ja laskutusjärjestelmän ja jäsenrekisterin löyhäkin integrointi on toteutettu ja lastentaudit paranneltu, muuttuu laskutus varmasti vieläkin täsmällisemmäksi ja luotettavammaksi.

Sivuhuomiona mainittakoon että suuri osa tilintarkastajien edellisvuosia koskeneista huomioista ovat osaltaan johtuneet kerhon virkailijoiden epäselvistä keskinäisistä vastuu- ja valvontasuhteista. Rahavirastossa kaikki on tietysti kristallinkirkasta (vai mitä Juha & Pauli? :-)) mutta johtokunta on nyt ottanut asiakseen määrittää vastuualuejaon ja vastuusuhteen tarkemmin myös muiden tehtävien osalta ja tietysti dokumentoida nämä toimintakäsikirjoihin.

Budjetista

Suurin (epäasiallistakin) keskustelua herättänyt budjettiasia oli, yllätys yllätys, tämä viime kuukausikokouksessa ratkaistu vauriorahastokysymys. Kuukausikokouksessahan johtokunnan esitys - eli vanhan linjan jatkaminen kaskovakuuttamisen suhteen ja lainan lyhentäminen uuden vauriorahastoinnin sijaan - voitti vastaehdotuksen yhtä tiukalla äänestystuloksella kuin millä vuosikokouksen äänestys aikanaan palautti budjetin uudelleen valmisteltavaksi. Ehkä pahin väärinkäsitys asiassa oli illuusio siitä, että "sisäinen vakuuttaminen", joksi vauriorahastointia voi myös kutsua, olisi kerhon taloudellisen riskin kannalta täysin sama asia kuin "ulkoisen vakuuttaminen" eli kaskovakuutuksen ottaminen vakuutusyhtiöstä. Toivottavasti tämä oli vain väärinkäsitys eikä tarkoitushakuista kissanhännänvetoa. Purjelentäjien, joita yksinomaan asia on tähän mennessä koskenut, riittää tietää että purjekoneiden vakuutusturva on *riittävä* ja olla tietoisia

vahvistetun lentotoiminta-asetuksen omavastuupykälästä, joka koskee tietysti yhtälailla moottorilentäjiä.

Muilta osin budjettiesitys hyväksyttiin sellaisenaan ilman muutosehdotuksia. Nyt hyväksytty versio oli muodostettu vuosikokouksessa esitetystä versiosta tarkentamalla joitakin kohtia v. -96 tilinpäätöksen tarkennuttua, nostamalla varovasti lentotoiminnan tuloarvioita hinnastomuutoksen johdosta ja kasvattamalla vielä hieman koneiden huoltokuluarvioita. Budjetissa pysyminen tulo puolen osalta vaatii todellakin töitä niin johtokunnalta kuin muultakin jäsenistöltä etenkin hinaustoiminnan ja uuden-muotoisen varainhankinnan suhteen.

Rahatilanteesta

Kerholla on likvidiä rahaa mutta liian vähän. Niinpä on vain kainosti toivottava että viivästyskorkoja ja muistutuslaskulisia *ei tarvitsisi* periä, mutta pahoin pelkään että tämä jää vain toiveeksi. Hieman turhan harvassa ovat ne, jotka maksavat lentojaan edes summittain sitä mukaa kun laskutusta kerryttävät - näin toimien ei jäsenellekään pääse missään vaiheessa kertymään yllärilaskua, joka on ikävä taakka sekä kerholle että jäsenelle itselleen.

Vuodenvaihteessa kirjoitin tämän lehden pörstäkuvapalstalla jotakuinkin siihen malliin että kerhon rahatilanne on siinä määrin heikko, että ette tule tuntemaan mukavana miehenä. Ennustus on jo joissain tapauksissa käynyt toteen, ja jatkossakin rahavirasto tulee perimään kerhon saatavia pitkällä kouralla niin ulkopuolisilta kuin jäseniltäkin ja säästötoimenpiteet tulevat valitettavasti näkymään myös yksittäisen jäsenen toiminnassa. Ennen kaikkea odotan kuitenkin aktiivisuutta varainhankintatyöhön (mm. hinaustoimintaan) osallistumisessa huonosta taloudellisesta tilanteesta nurisemisen sijaan.

Terveisin ja lentokelejä,

Rahastonhoitajanne

Mikko Riepula

INCIDENT RAPORTIT LENTOKAUDELTA 1996

Lentolehtinen 1/97:ssa sekä PIK:n postituslistalla peräänkuulutettiin PIKiläisille vuonna 1996 sattuneita incidenttejä. Erkki Soinne on koornut ja analysoinut kyselyn tuloksia.

Incidentit luokitellaan ns. era-asteikon mukaan seuraavasti:

10000	kuolemantapaus
1000	pysyvä vammautuminen
100	parantuva vamma, koneen täystuho
10	vakava vaurio, korjattava korjaamossa
1	vähäinen vaurio, korjattavissa itse
0	läheltä piti, mutta ei vaurioita

Ottamalla lukemista logaritmi on yhteys Richterin asteikkoon ilmeinen. Seuraavista incidenteistä on tullut raportit vaihtelevalla tarkkuudella kuvattuna. Kiitokset Huopion Simolle anonyymien vastausformin laatimisesta kerhon kotisivulle <http://www.tky.hut.fi/~pik/ll197/incident.html>
Tänne voit lähettää myös kauden 1997 raportteja.

kone	eranto	tapaus	kommentti
CBV	0	VORia väärinpäin luettaessa sattui hetkellinen 180 asteen eksyminen jolloin kone meni tuokioksi Helsinki-Malmin lähialueelle ja lennonjohdaja alkoi huudella perään.	Pilotti totesi syyksi rutiinin puutteen ja että lisää rutiinia saa lentämällä enemmän.
COV	0	Koneella on lennetty, vaikka radio on ollut pitkään huonossa kunnossa.	Huonolla radiolla ei saa apua jos esim. huonoon säähän jouduttua tarvitsisi vektorointia
CSX	10	Kone meni laskussa lumipenkkaan ja kaatui lähes selälleen.	Näitä tapauksia on vuosien kuluessa ollut useita. Onko tiimaraja tyyppeihin riittävä?
FIM	10	Hinauskone laski lähtövuorossa olleen purjekoneen yli, jolloin hinausköysi rikkoi purjekoneen korkeusvakauttimen.	Jos laskeva kone ei väistä maassa paikallaan seisovaa konetta ei ole paljoa tehtävissä
FIM	0	Lentoonlähtö vyöt auki jolloin kone karkasi hinauskoneen yläpuolelle.	Lentoonlähtötarkastus on tehtävä ennen jokaista lentoa. Käytä koneessa olevaa tarkastuslistaa.
FIM/FQ	0	Toisella koneella tehtiin kova lasku, mutta ei ilmoitusta tapauksesta. Huhujen perusteella tarkastettiin väärä kone.	Jos teet koneella kovan laskun on velvollisuutesi hoitaa kone tarkastetuksi ennen vastuun luovuttamista seuraavalle henkilölle.
FK	0	Kone jätetty yöksi kentälle ilman ankkurointia.	Näin ei tehdä. Lennon jälkeen kone on joko luovutettava seuraavan henkilön vastuulle tai vietävä halliin.

FL	0	Puutteellinen tyyppitys keskeytyi kun muut puuttuivat asiaan.	Kesämuistiosta puuttui luettelo henkilöistä, jotka saavat antaa tyyppijä. Luettelo päivitetään.
FL	0	Radiossa kyseltiin "miten tällä koneella tehdään silmukka".	Älä lennä tempua ilman asianomaista koulutusta. Kerhossa on tarjolla erinomainen kurssi
FM	1	Lasku pyörä sisällä.	Unohduksen syynä on usein: - häiriötekijä laskukierroksessa - uudet olosuhteet (kuten tässä tapauksessa) - jännityksen laukeaminen ensimmäisten tyyppilentojen jälkeen
FM	0	Maastolasku pitkään viljaan pilvilennolla.	Sää voi muuttua pilvessä olon aikana niin, että kentälle paluu ei ole mahdollinen.
FM/TOW	0	Hinauskone oli ajaa nostossa pyörivän koneen päälle kisa-hinauksessa.	Ilmatilan tarkkailu on erityisen tärkeää kisoissa, jolloin ilmassa on vilinää.
PKT	10	Ilmeisesti kovasta laskusta aiheutunut siipisalon nitkahdus.	Jos teet koneella kovan laskun on velvollisuutesi hoitaa kone tarkastetuksi ennen vastuun luovuttamista seuraavalle henkilölle. Lentoturvallisuuden vaarantava vaurio on merkittävä koneen kirjaan.
PKT	0	Rullaaminen koneella tankkauspaikalle vetoaisa epähuomiossa nokkanelineeseen kiinnitettynä.	Aisa on sittemmin maalattu punaiseksi.
TOW	1	Tulipalo konetta tankatessa staat-tisen sähkön aiheuttaman kipinän vuoksi. Ripeän toiminnan ansiosta vain vähäisiä maalivaurioita.	Syynä oli maadoituksen puuttuminen käytetystä säämiskäsup-pilosta (Lentolehtinen 2/96)

32+10*0

yhteenveto:

	eranto	incidentit	lentotunnit	MTBI (= Mean Time Between Incident)
moottorikoneet	21	7	1278	183
purjekoneet	11	9	1158	129
yhteensä	32	16	2436	152

Tehtyjen raporttien mukaan on purjekoneille sattunut incidenttejä noin 130n ja moottorikoneille noin 180n tunnin välein. Vakavia vaurioita on moottorikoneilla ollut 2 ja purjekoneilla 1 (joka tosin oli moottorikoneen aiheuttama). Yllä olevasta luettelosta havaitaan, että erehtyminen on inhimillistä ja vahinko voi sattua kelle vain. Älykkäitä ovat ne, jotka osaavat ottaa oppia omista tai muiden erehdyksistä.

PIKRES-KÄYTTÖOHJE

PIK:n moottorikoneiden varaustapa muuttui 30.04.97 . Varaukset hoidetaan nyt Internetin kautta ns. PIKRES-järjestelmällä. Tämä mahdollistaa konevarauksen tekemisen mistä päin maailmaa tahansa.

Tämän on tarkoitus toimia "pikaohjeena" PIKRES järjestelmään. Perustiedot Internetin ja selausohjelmien käytöstä on varmasti avuksi, mutta kyllä ilman niitäkin tulee toimeen.

Selainohjelmat

Palvelua käytetään ns selainohjelman avulla. Malmilta toimittaessa se on tällä hetkellä Lynx, muualla yleensä joko Netscape Navigator tai Microsoft Internet Explorer. Lynx-selaimessa liikutaan kentästä toiseen nuoli ylös/alas -näppäimillä, sivulta toiselle nuoli vasemmalle/oikealle -näppäimillä.

Malmin selain pyritään vaihtamaan johonkin graafiseen selaimen lähitulevaisuudessa.

Eri sivujen osoitteet näet esimerkkikuvien *Location* -kentästä

Käyttäjätunnus ja salasana

Järjestelmän käyttöön tarvitset käyttäjätunnuksen ja salasanan. Ne saat soittamalla Petri Suomiselle (0500-476250 tai 09-625 876) tai lähettämällä sähköpostia osoitteella yllapito@pik.tky.hut.fi. Samoilla tunnuksilla käytetään myös kaikkia muita PIK-palvelimen palveluja. Salasanaa voi vaihtaa ottamalla PIK-palvelimeen pääteyhteyden ja antamalla komento "passwd".

Sisäänkirjoittautuminen

Käyttö aloitetaan ottamalla yhteys palveluun. Internetin kautta tämä tapahtuu lataamalla selainohjelmaan sivu <http://pik.tky.hut.fi/pikres> . Tässä vaiheessa selain pyytää syöttämään tunnistetiedot.

Käytettäessä palvelua Malmin päätteeltä, toimitaan päätteen vieressä olevien ohjeiden mukaan yhteyden muodostuksen suhteen.

Koneen varaaminen

Kun järjestelmään on kirjoitauduttu sisään, aloitetaan varauksen teko valitsemalla haluttu kone. Selainohjelmasta riippuen tämä tapahtuu joko osoittamalla halutun koneen kuvaa hiirellä (Netscape ja MS Internet Explorer) tai valitsemalla se "nuoli ylös" tai "nuoli-alas" näppäimillä ja painamalla Enter näppäintä (Lynx-selain, mm Malmilla toimitaan näin).

Tämän jälkeen järjestelmä näyttää ko. koneelle tehdyt varaukset kuluva päivästä eteenpäin. Varmista, että kone on vapaana haluamasi aikana.

Seuraavalle sivulle pääsee tarvittaessa space-näppäimellä (Lynx) tai hiirellä (Navigator & MSII).

Kone varataan syöttämällä varatuille kohdille seuraavat tiedot:

Varaajan PIK-käyttäjätunnus:

Tämän voi jättää tyhjäksi, jos varaat konetta itsellesi. Voit laittaa tähän myös kaverisi käyttäjätunnuksen jos varaat konetta hänelle.

Puhelin:

Anna tähän puhelinnumerosi. Jos sinulla ei ole puhelinta kirjoita "ei ole"

Varausajat:

Syötä kenttiin varauksen alkamis- ja loppumisaika. Kaikki päivät tms annetaan kahdella numerolla. Esim 6 toukokuuta 97 klo 1200 ilmoitetaan PP **06** KK **05** VV **97** HHMM **1200**.

HUOM ! Lynx -selain (Malmi) näyttää numerot vasta kun olet painanut ENTER-näppäintä.

Kun kaikki tiedot on syötetty, paina "Lähetä varaus" näppäintä (tai valitse se ja paina ENTER). Jos lomake on aivan sekaisin, voit tyhjentää sen.

Kun lähetät varauksen tarkistaa systeemi sen oikeudellisuuden (varaussäännöt jne) ja antaa lopuksi vahvistuksen suoritetusta varauksesta. Vahvistus tulee myös sähköpostilla PIK-palvelimen tunnuksellesi. Voit laittaa kotihakemistoosi .forward -nimisen tiedoston jotta sähköpostivarmistus tulisi haluamaasi osoitteeseen.

OPTIOT

Jos kone on jo varattu haluamanasi aikana, voit tehdä option. Jos alkuperäinen varaus peruuntuu, muuttuu optiosi automaattisesti varaukseksi. HUOM ! Jos haluamanasi aikana on useita muiden henkilöiden varauksia, tee optiot vastaavasti useana kappaleena. Näin saat varattua koneen osaksi aikaa jos vain toinen alkuperäisistä varauksista perutaan,

Optio tehdään samoin kuin varaus. Mikäli konetta ei ole saatavilla etenee ohjelma optiosivulle, jossa näet muut koneelle tehdyt optiot sekä voit tehdä itse option.

Tehdystä optiosta ja varaukseksi muuttuneesta optiosta tulee vahvistus sähköpostitse.

PERUUTUKSET

Jos haluat peruuttaa varauksesi, etene samoin kuin tekisit varausta ja valitse komento "Peruuta" (Lynx:llä vähän hankalaa, joudut selaamaan kaikkien tekstikenttien ohi, Muilla selaimilla osoitat suoraan hiirellä). Peruutukseen annetaan varauksen varaustunnus, joka on muotoa OHPKT123, eli se siis muodostuu koneen tunnuksesta ja juoksevasta numerosta. Varaustunnuksen näet varausvahvistuksesta joka sinulla tietysti on tallessa, tai jos unohdit sen niin sen näkee myös varaussivulla. Voit peruuttaa ainoastaan varauksen jonka olet itse tehnyt.

VARAUKSEN MUUTTAMINEN

Voit lyhentää olemassaolevaa varaustasi jommasta kummasta tai molemmista päistä "Muuta" komennolla (etene kuten aiemmin, eli valitse ensin kone jne). Anna kysyttäessä varaustunnus ja uudet alkamis/päätymisajat. Voit muuttaa ainoastaan varausta jonka olet itse tehnyt.

Jos haluat pidentää varausta, niin tee uusi varaus heti olemassa olevan varauksesi alkuun/loppuun.

NOTAM

Tämä on palvelu josta voit käydä katsomassa paljonko kullakin koneella on tiimaa jäljellä, onko koneissa jotain vikoja jne. Voit myös itse jättää "NOTAM" viestin.

Viestejä on kolmenlaisia:

- Tuntitilanneviesti. Aina kun joku jättää tuntitilanneviestin korvaa se edellisen samalle koneelle jätetyn tuntitilanneviestin.
- Yleisviesti. Viesti säilyy järjestelmässä viikon.
- Vikaviesti. Koneenhoitaja / huoltopäällikkö kuittaa vian pois. HUOM Vioista on silti tehtävä merkintä myös koneen matkapäivikirjaan.

Viestejä ei tarvitse päivätä tai allekirjoittaa. Järjestelmä tekee sen automaattisesti. Viesteistä menee kopio koneenhoitajalle myös sähköpostitse.

MUUTA

Tämä on järjestelmän (ja ohjeen) ensimmäinen versio. Siinä on varmasti piirteitä joita voi parantaa. Näistä kaivataan palautetta vaikkapa sähköpostilla osoitteella yllapito@pik.tky.hut.fi.

PIK-veteraanit kokoontuivat Ilmailumuseossa

PIK järjesti 16. maaliskuuta kerhon veteraanien tapaamisen Ilmailumuseossa Hki-Vantaan lentoasemalla. Paikalla oli lähes 30 kerhomme aktiivia 40- ja 50-luvuilta.

Veteraanit muistelivat mielenkiintoisesti kerhon vaiheita aikaisemmilta vuosikymmeniltä. Tilaisuudessa katsottiin myös muutama vanha PIK-aiheinen filmi. Lopuksi kierreltiin museota ja katseltiin erityisesti kerhon rakentamia koneita, joita löytyy museosta lukuisia.

Perinnepäivän nimellä kulkevan tilaisuuden tarkoitus on kerätä yhteen vanhempia pikiläisiä, muistella vanhoja aikoja sekä lisätä PIK-historian tuntemusta nuorempien keskuudessa.

Perinnepäivä on tarkoitus järjestää myös ensi vuonna, jolloin teemana olisi 60-luku.

KR

Marja Savola - Norjaan karannut ex-blondi

Tällä kerralla esittelyvuorossa on yksi harvoista naiskerholaisistamme, Marja Savola. Marjan elämässä lähes kaikki liittyy lentämiseen; mies, ystävät, työ, ja tietysti harrastus. Tällä hetkellä, kerhomme vahingoksi, Marja on ex-aktivisti, sillä rakkaus riisti hänet Norjaan vuonoja ihailemaan.

Marja tunnetaan, tai ainakin ennen tunnettiin kerhossamme iloisena vauhtimimminä, joka esimerkiksi PIK-joulujen perinteisessä arvonnassa ei taatustikaan jäänyt palkinnon nauttimismäärässä jälkeen pojista, ja joka saattoi hauskuuttaa Marskin majan saunojia pulahtamalla järveen vaatteineen päivineen. Toisaalta yhtä tenttiä vaille valmis leko DI oli tunnollinen johtis-uurastaja, joka pani vauhtia löperösti hoidettuun A2-teoriakoulutusjärjestelyyn.

Lentämisestä Marja innostui teorian kautta. Lentotekniikka alkoi kiinnostaa jo lukiossa, ja opinnot TKK:lla Marja aloitti vuonna 1988. PIKiläiset tulivat opiskelujen ohella tutuiksi, ja ensimmäisen ilmailukokemuksen Marja sai päästessään 1988 Tauriaisen Simon kanssa matkalennolle jonnekin Jämsän tienoille. Sydän oli viety saman tien, lentämiseen siis. Heränneestä kiinnostuksesta huolimatta Marja päätyi A2-kurssille vasta syksyllä -92, siihen saakka opiskelu ja Euroavia veivät kaiken ajan, entinen lentoteekkarikerhoaktivisti kertoo. Valinta moottorilentoon oli selvä, tunsihan Marja voimakasta viehätystä tekniikkaa kohtaan. Viime kesänä oli purjelennonkin vuoro, ja se vasta saikin Marjan innostumaan. "Se on paljon herkempi ja laji, ja tuntui todella lentämiseltä", sankarittaremmen kertoo.

Venäjän taivaalla ummikko-open kanssa

Marjan parhaat lentokokemukset liittyvät lentoreissuihin, joista parhaimpia olivat PKT:llä ja Finskin kerhon koneilla tehty yhteinen lapinreissu Kuusamon hiihtomaisemiin, ja Pärnun reissu. Kaikkein mielenpainuvimmaksi lentokokemuksekseen Marja kuitenkin nimeää Moskovassa lennetyt Jak-temppulennot. Opettajana oli venäläinen Sasha-niminen mies, joka oli varsin komea, muttei puhunut lainkaan englantia. Sashalla oli koneen pienoismalli mukanaan, ja sitä vääntelemällä ja pyörittelemällä hän viestitti mitä tulisi tehdä. Kuulostaa varsin mielenkiintoiselta. Koneen rakenteissa oli myös toivomisen varaa, kaikki katkut tuprusivat Marjan mukaan sisälle aiheuttaen pyörryttävän olon. Vaan mikä mahtoi olla komean Sasha-open vaikutuksen osuus pyörryttävyydessä.

Lähes samaan aikaan lentämisen kanssa alkoi Marjan johtisura, kaudesta 1993. Ensin Markku Lehden messuministeriön kansliapäällikkönä vuosi, sitten kaksi vuotta koulutuspäällikkönä, ja lopuksi puolen vuoden pesti kerhomme varapuheenjohtajana. Näistä, omilla tavoillaan mukavista viroista Marja nimeää koulutuspäällikön pestin parhaaksi. Siinä sai eniten kehittää toimintaa, ja asia menikin parempaan päin. Kansliapäällikkönä ollessaan Marja kertoo huomanneensa miten kriittisessä tilanteessa messut kerhomme osalta ovatkaan. Kaikki pitävät niitä itsestään elvytyksenä, vaikka asiaan pitäisi panostaa koko ajan entistä enemmän. Viime vuosien messuministerit saavat kuitenkin kitokset Marjalta hyvin tehdystä työstä.

Ei kiinnostusta Hyvän Jätjän rooliin

Haastattelijaa kiinnostaa naisena olon kokeminen PIKissä, ja se, joutuiko Marja naisena kokemaan väheksyntää uudistajan roolissa miesvaltaisessa, miehisen ajattelun omaavassa kerhossamme.

Vastaus on nopea ei, aivan kuin hänelle ei olisi ikinä tullut mieleenkään moinen mahdollisuus. Asiaa pohtiessamme Marja arveli, että yhteiset opinnot todennäköisesti edesauttavat miesten tasa-arvoista suhtautumista häneen. Vaikka tasa-arvoa kannattaakin, Marja ei kuitenkaan halua olla mikään Hyvä Jätkä, jota monet miehet parhaaksi mahdolliseksi naiselle annetuksi kohteliaisuudeksi luulevat. Marja haluaa pitää naisellisuudestaan kiinni, ja kokee että PIKissä on hänelle annettu siihen, omana itsenään oloon, mahdollisuus. Hän kertoo poikien määritelleen hänet "lettipäiseseksi tyttökseksi joka tahtoo lentää".

Tutustuessaan uusiin ihmisiin on tietysti aina oiva tilaisuus tehdä vaikutus kertomalla että on lentäjä. Kysyin miten se Marjan tapaamiin miehiin tehoaa. Marja sanoo, ettei yleensä sitä paljasta, ainoastaan mitä opiskelee. "Silloin mies joko lähtee karkuun, tai siitä tulee hyvä yhteinen puheenaihe."

Sulho "lehti-ilmoituksen" perusteella

Varapuhiskauden alussa Marja vielä lupasi tehdä hyvää ruokaa saunailtoihin, koska ei ollut omaa kultaa paapottavana, mutta kesällä sai kerho jäädä kun uudeksi osoitteeksi vaihtui Norja. Syynä oli tietysti mies, ja tietysti lentäjä. Romanssin alku kuulostaa uskomattomalta, mutta totuushan onkin tunnetusti tarua ihmeellisempää. Marja selasi ystävänsä kanssa ilmailulehteä, jossa esiteltiin Räyskälän EM-kisojen osallistujat, ja bongasi sieltä kivan näköisen Norjalaispojan, Froden. Miehen koulutus kuulosti vakuuttavalta, master of science, mutta suurin plussa tuli kertomuksesta yöllisistä purjelennoista. Miehen siis täytyi olla varsin romanttinen. Niinpä Marja päätti, että tähän Frodeen täytyy tutustua paremmin. Hän komensi Ollin Pasin, joka oli menossa kisa-avustajaksi jollekulle ulkomaalaiselle, vähän katselemaan tätä Norjalaista. Amorilla oli sormensa pelissä, ja kuinka ollakaan, oli Pasin avustettavaksi sattunut juuri kyseinen herra Frode. Marja parkkeerasi kahdeksi viikoksi Räyskälään, ja todisti vanhan viisauden; tie miehen sydämeen käy vatsan kautta, todeksi. Ensitreffeille toimelias ja itsevarma neito kutsui Froden notskille ja tarjosi tälle pihvit uuniperunoiden kera. Mies oli myyty, ja nyt pariskunnalla on sormukset sormessa. Häitä saamme odotella ensi kesään.

Norjalaisten suomalaisvitsit

Huolestuttava piirre tarinassa oli se, että miten käy kun ihastuu kuvaan, ehkä omaan kuvitelmaansa toisesta. Voiko todellisuus olla niin ihana kuin mitä luulisi. Marja kuitenkin kumoaa epäilykseni, ja kertoo että mies on vain parantunut kun siihen on tutustunut enemmän. Myöskin ihmetetty se, eikö Marja koe uhraavansa jotain, ystäviään, omaa kieltään, lähtiesään miehen perään ulkomaille. Tämänkin Marja kieltää, ja sanoo ettei pystyisikään siihen että uhrautuisi toisen takia. Hän sanoo lähtevänsä Norjaan ennemminkin itsensä takia, sillä hän oli jo aikaisemmin päättänyt lähteä ulkomaille. Norjassa työn saanninkin pitäisi olla leko-DI:lle helpompaa, Marja kertoo. Ystäviin säilyy myös yhteys hyvin, sillä suurin osa ystävistä työskentelee ilmailun parissa, joten heidän on helppo piipahtaa Norjassa milloin vain. Suunnitelmiin kuuluu myös asuminen Suomessa jossakin vaiheessa.

Mutta mikäs olisi Norjassa ollessa. Siellä on mahtava luonto, ja norjalaiset viettävät paljon ulkoilmaelämää. Marja kertoo itsekkin tehneensä lähes viikottain päivävaelluksia kauniisiin lähimaastoihin. Norjalaisiin Marja kertoo suhtautuvansa positiivisesti, vaikka näillä onkin suomalaisista kummallinen mielikuva. Kaikki osaavat kasapäin "Pekka og Toivonen"-vitsejä, joita toimittajannekin muistaa Norja-ajoiltaan ulkoa lukemattomia. Ne kertovat suomalaisten hillittömästä viinanjuonnista, saunomisinnosta, juroudesta, sisusta "i den store vintergrigen", ja mikä hämmästyttävintä, suomalaisten miesten uskomattomasta mieskunnosta. Kuva on suurimmaksi osaksi ilmeisesti muodostunut Norjan televisiossa pyörineestä uskomattoman kamalasta suomalaisesta "viihdeohjelmasarjasta", Finska Färnsynsteaterista.

Täysillä niin sinkkuna kuin sormustettunakin

Eniten toimittajaa kuitenkin ihmetyttää se, miten entinen "bailukone" on muuttunut noin tyytyväiseksi koti-ihmiseksi, ja toteaa, että Marjan täytyy todella olla henkilö joka elää täysillä kaikkea; aikoinaan sinkkuaikaa, ja nyt seurusteluaan. Marja on samaa mieltä, kertoo rauhoittuneensa, ja sanoo jopa pysyvänsä iltoja kotona ja pitävänsä kotitöistä. Ryyppäämisen hän kertoo myös lopettaneensa lähes täysin, miehän on absolutisti. Ulkoinen look on myös muuttunut. Entinen blondi on siirtynyt lähemmäs omaa väriään bruneteksi, ja näinollen tähtitoimittajanne taitaa olla kerhossamme ainoa, joka vielä joutuu todistelemaan itselleen ja muille, etteivät ne blondivitsit ihan aina ole osuvia. Aika kyseenalainen kunnia. Vaikka Marjassa muutosta onkin tapahtunut, ei tarvitse huolestua. Sama iloinen vilkkaus ja pilke silmäkulmassa ovat tallella, ja vanhoja hölmöilyjä muistelllessaan Marja varoittelee, ettei seurustelu estä sitä, etteikö jotain hölmöä saattaisi joskus joissain PIK-juhliissa tapahtuakin.

"PIKillä ja PIKiläisillä aina paikka sydämessä"

Yksi huonoimpia puolia Norjaan lähdössä on Marjan mielestä se, ettei enää voi olla aktivisti kerhossamme. Sen verran aktiivinen Marja kuitenkin lupaa olla, että on päättänyt pyhittää viikon pari kesistään siihen että lentee Räyskälässä ja tapaa siellä tuttua PIK-kansaa. Siinäkin mielessä purjelento on kätevämpää. Haastattelija yritti kysellä Marjalta asiantuntijan lausuntoja moottori- ja purjelentäjien eroista, mutta Marja kielsi luonne-erojen olemassaolon. Suurimman eron hän näkee olevan kanssakäynnin muodoissa. Moottorilentäjät kyllä ovat yhtä sosiaalisia kuin purjelentäjätkin, siellä vain ei muodostu samanlaista tiimiä kuin Räyskälässä. Kaiken kaikkiaan Marja sanoo kerhossamme olevan paljon erilaisia persoonallisuuksia, ja juuri siksi PIK on hänelle niin tärkeä, "monestakaan muusta harrastuksesta ei löytyisi niin paljon persoonallisia vahvoja tyyppejä". Yhtä lailla jää varmasti kerhomme kaipaamaan Marjaa, yhtä väriläiskistämme, ja toivottaa nautinnollisia lentoja myös Norjan ilmatilassa.

Marjukka

Kebnen ykkösviikko - Tymää ja Teutooneja

"From villard@cc.hut.fi Thu May 8 19:45:25 1997
Subject: julkase tää näin jos kelpaa

Kamoon, ykkösviikkoa ei paljon huvita muistella. Kaikki se älytön työ ja sitten sataa viis päivää lunta putkeen. Sairasta. Melkein koko kevät koneiden huoltoja, laskuvarjojen pakkailua, messuamista ja vaikka mitä vain kahden pikkuriikkisen keikan takia. Korkeuslentoleiri jolla tulee omaa nousua 350m, pah. Ja mä oisin vaan halunnut yhden ainoon koocee nousun. Ei oo paljon pyydetty. Eli jos mä kirjotan sen jutun siitä ei tuu kovin ruususta."

Voin mä sen verran kertoa että meillä oli pari teutoonia Berliinin akaflegistä. Toinen niistä pilas anakondapelin kumoamalla paskatynnyrin juuri ennen pelin alkua. Ja mäkin vaihdon lisää pelivälineitä varta vasten kondapeliin. Ei mee jakeluun. Ja Outska sentään käytti melkein koko menomatkan teoriaopetukseen pasista, kondasta ja kondapelistä. Taas nähtiin ettei teorioilla mitään opi. Muuten teutoonit olivat ihan OK tyyppejä. Söivät enemmän mämmiä kuin muut ja tekivät töitäkin melkein kuin JP. Gero ja Jens kutsuivat meitä vastavuoroisesti Berliiniin.

Säät olivat ykkösviikolla lievästi sanottuna vaatimattomat. Kuuluu lajin luonteeseen ja aina ei voi voittaa sanovat vanhat viidakon sanonnat. Mutta kyllä tymä lentoleirillä syö henkilöä. Ensin oli tajuttoman kylmää. Herätessä mittari näytti jotain miinus 25:sta miinus 28:aan. Ekana lentopäivänä oli ihan piimää. En muista koskaan lentäneeni niin paksussa ilmassa. Seuraavana päivänä oli miniaaltoa, joka kantoi 1300 metriin. Kolmantena päivänä lentotoiminta supistui Kustun hupailuun Super Cupillaan juuri ennen lumipyryn alkua. Purtsikoista ei viitsitty enää edes ottaa peitteitä pois. Eikä niitä riisuttukaan moneen päivään.

Tymapäiviä laskimme peripikiläisillä tavoilla, eli voflalla, uimisella, toteamalla ettei tästä mitään tule, pidentämällä virvoikepiikkiä ja pelaamalla korttia. Pokeri todettiin meille sopimattomaksi peliksi. Outska käytti häikäilemättömästi hyväkseen muiden keskushermoston lamaa ja keräsi tikkunsa koronkiskonnalla. Peräsin ja Marko jäivät Outskalle velkaa useita jutskuja luonnossa. Kortin peluuseen toi vaihtelua väliviikko Marjukan Piccionary.

Yhtenä päivänä yritettiin Norjaan, Narviikiin. Muttei siitäkään mitään tullut, koska tie oli lumimyräkän takia suljettu vähän ennen rajaa. Tulipahan vietettyä yksi päivä terraarion sikaosastolla erittäin vauhdikkaassa kyydissä. Jyrki piti parhaansa mukaan yllä pohojanmaalaisten mainetta ajamalla täysin sikamaista vauhtia melkein nolla nolla kelissä. Tosi hubaa ja lisää sikaa kansalle.

Lauantaina toiset lähtivät sitten etelään, kuka junalla, joku autolla ja loput finskillä. Kebneily taitaa olla vielä kovempi kestävyyslaji kuin keskiverto matkapurjehduslentely. Paljonkohan näissä pelastuspakkauksissa on kaloreita, jami.

.ville

Kebnen kakkosviikko - Elämyksiä metsästämissä

Toisen kebneviikon ehkä tavallista nuorekkaampi osallistujajoukko sai nauttia hieman ensimmäistä viikkoa paremmista keleistä. Lennot jäivät kuitenkin aika vähäisiksi. Urpo Pesonen kertoo seuraavassa mitä todella tapahtui.

Jälkimmäiselle kebnestysviikolle oli ollut tarkoituksena lennähtää Kilotangolla, mutta päivystävä meteorologi pelotteli, ettei perille ehkä päästäisikään suunnitelmien mukaisesti. Niinpä liityimme perjantai-iltana Salmisen Juhan, Skytän Manun ja Huopion Simon kanssa Minkkisen ja Uusitalon iloiseen seuraan junamatkalle kohti Kemiä. Vähäinenpä oli silloin aavistus siitä, kuinka ravintolavaunussa aloittamamme kortinpeluun tulisi muodostumaan koko leirin hallitsevaksi teemaksi.

Aavistus saattoi kuitenkin herätä heti seuraavana päivänä, joka alkoi neljän tunnin korttipelillä Kemin asemalla kyytiä odotellessa ja jatkui viiden tunnin pelillä kerhon liikkuvassa kasinossa matkalla Kebnelle. Kemissä tavatut Juuso ja .ville eivät olleet pahemmin kiitelleet ensimmäisen viikon onnettomia lentokelejä, ja monen mielessä kyti pelko huonon sään jatkumisesta.

Määränpäätä lähestyttäessä kirkastuivat kuitenkin poikien ilmeet, kun harmaan pilvimassan takaa alkoi pilkottaa sinistä taivasta, ja lopulta vain kauniit mantelit koristivat jylhää vuoristomaisemaa, joka Årosjåkkeen avautuu. Heitimme vikkellästi tavaramme Niian mökkiin ja menimme tapaamaan muita Paittasjärven jälle, missä lentotouhu oli jo sen päivän osalta loppuillaan. Nuotion Vesa sanoi, että keli oli alkanut korkealta, mutta ei ollut vienyt kovin ylös.

Majoituksessa päästiin nauttimaan Mustiksen ja Mirvan valmistamasta jambalayasta ja kuulemaan tarinoita ensimmäisen viikon kokemuksista. JP oli ainoana kahden viikon leiriläisenä luonnollisesti jo paikalla - samoin saksalaiset ystävämme Kassbohm ja Putzar, jotka olivat etsineet toisen majapaikan ja jäivät vielä muutamaksi päiväksi toiselle viikolle. Paikalla olivat myös Marjukka, Vili, Mono, Vesa ja Hessu viettämässä pitkää viikonloppua. Koskiniemen Antti, jokaisen pikiläisen paras ystävä, oli tullut toisen viikon viettoon Mirvan ja Mustiksen kyydissä lennettyään ensin Ouluun Finskillä.

Illalla Hale-Boppin komeetta näkyi hieman pilviharson suodattamana, mutta kaikki painuivat hyvissä ajoin (pyhä lehmä!) nukkumaan mielessään toivo hienosta säästä seuraavaksi päiväksi.

Aamulla oli kuin olikin kaunis turistikeli, ja kaikki singahtivat jälle koneitten kimppuun - paitsi teutonit (saksalaiset, toim.huom.), jotka hiihtelivät fjällstationille päin, mutta kääntyivät kuitenkin takaisin, kun upottavassa hangessa eteneminen kapeilla vuokrasuksilla osoittautui muuksi kuin huviksi. Porukka lenteli lähinnä kebnetarkkareita, kun nostot eivät paljon yli kolmen kilometrin vieneet. Keli oli aika erikoista, kun tuulipussi hääräsi välillä melkein karusellina ympyrää, ja hienoja trombeja saatiin ihastella kentän laitamilla. Lopulta sää meni tukkoon ja alkoi melkoinen lumimyräkki. Paha aavistamatta lähdimme Nikkaan vohvelille ja saunomaan. Matkalla Mustiksen auto oli joutunut yhtäkkiä lumipyryssä nollanäkyvyyteen - tietysti juuri siinä, missä tie kapenee sillan kohdalla vain yhden auton levyiseksi. Vastaantullut kiirunalainen Volvo ei sekään ajanut kovin lujaa, mutta siinä vaiheessa, kun valot ilmestyivät pyryn seasta, ei kenelläkään ollut enää mitään tehtävissä, vaan autot lyhenivät molemmat puolisen metriä. Luojan kiitos, kukaan ei loukkaantunut fyysisesti, mutta Mikan ja Mirvan kebneriemu oli tapahtuman jälkeen aika vähissä.

Maanantaina Hessu, Mono ja teutonit lähtivät jo aamusta kohti kotia, mutta me muut saimme kokea lentosään puolesta leirin parhaan päivän. Integraattori kertoi keskinostoksi omalla tarkkarikeikallani ajoittain yli 6 m/s ja 4,5 km korkeudelle päästiin. Foxmaikista jouduimme illalla luopumaan, kun nyt oli yksi koukullinen auto vähemmän, eikä koneen kotiinsaamisesta enää ollut takuita. Vesa, Vili ja Marjukka veivät sen mukanaan lähtiessään yötä vasten paluumatkalle. Illalliseksi valmistettuun chiliin ymmärrettiin laittaa ohjeiden mukainen määrä habañoeroja, kun edellisen viikon ruoka oli kuulemma "ylikuumentunut" rankasti kokkien käytettyä ns. isän kättä maustamisessa. Silti oli tälläkin kertaa monen otsa hiessä - johtuiko sitten kuitenkin enemmän korttipelin luomasta jännityksestä.

Aprillipäivä aloitettiin ruispuurolla taivaan ollessa runsaan pilvimassan peitossa. Päätös Kiirunaan lähdestä syntyi ilman suuria neuvotteluja, ja vaikka keli hiukan yltyi kaunistumaan, niin ratkaisu tymäpäivästä oli jo tehty. Uhmakkaasti vaan PIK-lippikset silmille, ettei aurinko näy. Setien teki mieli rentoutua nyt jotenkin toisin...

Simon kanssa lähdimme sukset olalla junalla kohti Riksgrenseniä, missä vietimme loistomukavan iltapäivän. Niitä rinteitä kelpasi jo kanttailla ja offareissa hiukan heittää kuperkeikkaa, ja olipa harvinaisen tyytyväinen olo, kun rinteiden sulkeuduttua istuksimme mäen laella eväitä mussuttaen ja minttukaakaota nautiskellen. Kun ei sitä koskaan jälkikäteen muista, niin kirjoitampa nyt tähän juttuun, että puolipäivälipun (voimassa klo1230-1600) hinta on 155 kurnua.

Kun palasimme Årosjåkkeen, oli tarjolla erittäin namia sisäfilettä. Muut sedät olivat - yllätys, yllätys - käyneet uimassa, ostoksilla ja Systeemissä. Meikäläinen ei kai vieläkään voi sanoa ihan aitoa kebneleiriä kokeneensa, kun se kuuluisa Kiirunan uintireissu on aina jäänyt väliin.

Keskiviikon keli oli kaunista, mutta jälleen varsin rauhallista. Kolmea kilometriä ylempänä ei paljon käyty. Illalla Mika ja Mirva lähtivät junalla Mikan veljen luo Etelä-Ruotsiin.

Torstaina satoi lunta koko päivän, ja saimme taas keskittyä leirin teemaan eli kortinpeluuseen. Koskisniemi kehitti vallankumouksellisen hienon neljän hengen "kepnepussin" tutusta huutopussista. Tätä huimaa joukkuepeliä jaksoimmekin läiskä aamulla kämpillä, päivällä Nikan ravintolassa ja majoituksessa vielä yömyöhään, kun muu kebne-kansa jo nukkui. Musiikkiakin tuli harrastettua siinä määrin, että ensin, kun Nikassa oli hiukan soiteltu kappelin kelloa, niin soittelimme koko illan Olavi Virtaa, Brahmsia, Tsaikovskia ja Mike Flowersin hassua loungea.

Viimeisenä leiripäivänä meitä ilahdutti vielä kaunis turistikeli, jossa saimme epämääräisessä termiikissä ja kevyessä kantoaallossa liidellä maisemia ihastellen. Illalla pelasimme kondasta, jota tällä viikolla ei ollut kukaan saanut päähänsä etukäteen tyhjentää. Meikäläinenhän sen sitten hävisi - vai voitti? Noh, halvalla meni.

Paluumatka sujui mainiosti sekä lentävällä porukalla, että maaosastolla, lukuunottamatta ehkä lukuisia pysähtymiskertoja Terraarion valojen korjaamiseksi. Kun kaksi relettä oli poltettu, taiteili Simo irrotetusta pariston navasta kytkennän, jolla valot saatiin palamaan pysyvästi.

Jännää oli huomata itsestään, kuinka sitä osasikin nauttia koko reissusta, vaikka lentäminen jäi kolmeen keikkaan eikä korkeusennätyksiä edes lähennellyt. Loistomukavat ihmiset ja kauniin luonnon tarjoamat elämykset tarjosivat kyllä niin paljon hyvää oloa, että eipä tarvitse seuraavallekaan reissulle lähtöä epäroidä.

Upi

PIK-Tutkain

Osoitetietokannassa on valitettavan paljon kerholaisia, joiden osoite on joko vanhentunut tai tuntematon. Muistakaa muuttaessanne lähettää joko postin ilmainen osoitemuutuskortti tai lähettäkää sähköpostia osoitteeseen sihteeri@pik.tky.hut.fi. Samaan soitteeseen voitte lähettää myös pyynnön päästä pik-jas postituslistalle tai sieltä pois. En valitettavasti ehdi lähettää kuittausta osoitteenmuutoksiin.

Sihteeri

Ilmailuinsinöörien kerho IIK palkitsi Kai Mellenin Insinöörikiulu-palkinnolla maaliskuussa erittäin merkittävistä lentokoneiden rakentamiseen liittyvistä ansioista. Mellen on huolehtinut PIK-konesarjan jatkuvuudesta. Hänen panoksensa on ollut erittäin suuri PIK 11 Tumppu, PIK 15 Hinu, PIK 21 Super-Sytty sekä PIK 26 Mini-Sytty -koneissa. Mellen on myös lentänyt kaikkien em. koneiden ensilennot.

KR

CSX saatiin vihdoon kuntoon maaliskuussa ja katsastettiin experimental-koneeksi. Toivottavasti kone lentää ahkerasti tänä vuonna.

KR

Huhtikuun saunaillassa oli viime kesän Suomen mestari Antti Lehto kertomassa asiaa kilpapurjelennosta sekä erään kilpalentäjän urakehityksestä. Myös PIKin paheenjohtajana piipahtanut A. Lehto on ns. pitkän kaavan ilmailijoita eli tie on kulkenut lennokkipojasta aina erään kansallisen lentoyhtiön kipparin tuolille saakka. Diakuvin höystettynä Antti kertoi ensin omasta urastaan sekä tämän jälkeen kisa- ja puljalentämisestä yleisesti. Lopuksi hän analysoi hieman tarkemmin Unkarin EM-kilpailuja sekä sitä miksi ranskalaiset osaavat sen niin paljon paremmin - siis puljalentämisen. Esitelmää seurasi luonnollisesti saunominen, juominen sekä Koskiniemen Antin vääntämien pöperöiden syöminen, joiden taso alkaa jo vähintäänkin hipoa gurmeeta.

Manu

Pik-veteraaneja nähtiin MTV3:n Huomenta Suomi -ohjelmassa 19. huhtikuuta.

Kerhomme jäsenet Tuomas Karhumäki ja Kalle Temmes tarinoivat hauskaasti pikiläisestä ilmailusta 40- ja 50- luvuilla. Ohjelmassa oli myös lyhyt katsaus kerhon nykypäivän toimintaan Malmilla.

KR

Nyytiset julkaisi laajan PIKiä käsittelevän artikkelin numerossa 12 / 97. Lehden etusivuilla komeili PIK 11 Tumppu -kone.

KR

Kerho järjesti toukokuun alussa moottorilennon matkalentoseminaarin, jossa käytiin läpi matkalentämiseen liittyviä asioita. Lopuksi katsottiin aiheeseen liittyvä video.

KR